

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre 8.—
Félévre 4.—
Negyedévre 2.—

BAJAI FIGYELO

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
Bódog-tér.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szori megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyiltér 1 petit sora 12 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A kormánypárt.

A helybeli kormánypárt is megindította a maga szervezkedési mozgalmát. Mára van összehívva a nagy értekezlet a „Bárány“-ba, s minthogy ünnep is van, de meg az is tény, hogy sok az olyan ember Baján, a ki nem szereti ugyan a kormányt, de azért mégis csak rá szavaz, hát minden valószínűség szerint jó csomó népség fog összeveszteni a „szabadelvi“ zászló kibontására. Mi tiszteljük mindenkinek a meggyőződését, s így semmi kifogásunk az ellen, hogy a kormánypárti urak is megfeszítik az erejüket s elkezdik a kapacitációt alkotmányos és tisztességes argumentumokkal. Arra sincs szavunk, hogy a kormánypárti kortes-mozgalomban jókora szerep jut köztisztviselőknek is; hisz a hivatalnok is állampolgár, neki is vannak jogai, melyeket szabadon gyakorolhat. Persze viszont elvárjuk, hogy a függetlenségi párttal érző tisztviselők épp oly tartaléktalan szabadságot élvezzenek véleményük kimondásában és választói jogaik gyakorlatában, mint kormánypárti kollegáik.

Ismételjük, semmi hajlamunk sincs kifogást tenni az ellen, hogy a kormánypárt is életelt ad magáról. Kinek-kinek a maga gusztusa szerint. A ki helyesli, hogy az adókat folytonosan emelik s az adósságokat folytonosan szaporítják: a lelke rajta, legyen kormánypárti. A ki azt hiszi, hogy helyes és okos dolog az, hogy fiaink egy szellemében és nyelvben idegen hadseregben kénytelenek katonáskodni: az csak szavazzon a kormánypártra. A kinek jól van az, hogy az osztrák gyár-
ipar a magyar kézműveseket koldúsbotra juttatja,

hogy az osztrák vámpolitika a magyar mezőgazdák nyakára csődíti Románia és Oroszország konkurrencziáját: az ugyan hirdesse fennen, hogy „csak egy a közügy és Tisza Kálmán az ő profétája.“ A kinek kőfűz azok a nagy eszmék, melyekért negyedfélszáz esztendő legjobb magyarjai elvértek harmezőkön, martyrok lettek bitófákon: az csak legyen rajta minden erejéből, hogy az elvek szegrekeasztságának politikája valahogy hasra ne vágódjék.

De hát van egy csodálatos a dologban. Talán sehol széles e Magyarországon cifrában és bővebben nem szídják Tisza Kálmánt, mint itt Baján, még pedig éppen azok, a kikből a holnapi értekezők jó része fog kikérülni. Ha valami balpárti újságíró olyan czimekkel traktálná ő excellentiáját, mint a minökkel itt notorius jobb párti polgárok valósággal elárasztják, bizony Isten mindjárt Kozma ur venné atyai gondoskodása alá. S ezek az urak mégis a kormány jelöltjére fognak szavazni, azéra a kormányra, mely — nem csak én mondom, hanem ők is kiabálják, — tönkre tette ezt a szegény, nyomorult országot. Vajjon hát még se forduljak ahhoz a sokat emlegetett „Graf Oerindur“-hoz, hogy magyarázza meg „diesen Zwiespalt der Natur.“

No de ne hamarkodjunk el itéletünket. Megeshetik még, hogy ez a „Zwiespalt“ nem is fog bekövetkezni. Lehet, hogy a mi embereink a holnapi értekezleten kiállnaka sikra, s kijelentik, hogy csak az esetben készek Latinovics Gábor urra szavazni, (gondolom, ő lesz jelöltnek kikiáltva), ha felhagy a mostani kormány támogatásával. Sőt még tán ennyit sem kell tenniök. Jelentsék ki,

p. o. csak azt, hogy a jelöltől ígéretet fognak követelni, mely szerint az többé adó-emelést meg nem szavaz, továbbá sürgetni fogja az Ausztriával fennálló vám- és kereskedelmi egyezmény felmondását, oly czéllal, hogy annak lejártával gazdasági ügyeinket, a miut arra az 1867-iki kiegyezés alapján is jogunk van, kizárólag magunk, Ausztriától függetlenül rendezzük. Ez mindössze sem sok, de mindenesetre annak volna a tanujele, hogy a kormánypárti táborban is bírnak saját meggyőződéssel s annak érvényt is akarnak szerezni. Furesa dolog is volna, hogy ha már tapasztalják a bajokat, ha fülismerték azoknak az okait, mégis elutasítanak magoktól polgári kötelességük teljesítését, csupán azért, hogy kifogástalan mamelukok lehessenek.

De hát ha meggyőződésüket így kötelesség-híven kijelentik, vajjon lehet-e őket tovább is kormánypárti választóknak tekinteni. Ha ellenkező álláspontot igyekeznek érvényre juttatni, mint a melyet most az egykor bihari pontos Tisza ur elfoglat, lehet-e oly férfúra adni szavazatukat, a ki a sokat szidott kormány politikájának mindenkor a leghívebb támogatója volt. Valóban a dilemma úgy áll, hogy az u. n. szabadelvi párt hívei vagy nem kormánypártiak, vagy pedig egyáltalán mit sem törődnek elvekkel; hanem a politikai téren is személyes tekintetek, legjobb esetben állítólagos helyi érdekek által vezetetik magokat. Az így egybeverődő publikum nem is érdemli meg aztán a párt nevet, mert az egyszerűen érdek-konzorcium; nem egy lélektől áthatott organikus test, hanem egy lelketlen konglomerátum melynek zagyva alkotó elemei-

TÁRCZA.

Tört szívvel.

Reményem, üdvöm szertefoszlott,
Mint a káprázat tova szállt;
Elhagytál s égő vágyam immár
Csak álomképet ölet át.

De óh! mind hasztalan tudom, hogy
Örökre, végkép oda vagy,
Lelkemben folyvást visszacseng még
Minden hangod, minden szavad.

Úgy vélem, itt vagy közelemben,
Hallom, a mint ruhád suhog,
Arczomon lehelleted' érzem,
És csókjaidtól kábulok.

— — — — —
Ugy vagyok, mint ki nyári éjjel
Holdfényes, síma tón evez,
S feléje a távol mezőkről
Lágy dallam hangja tévedez.

A dal mind' gyengül, majd el is hal;
A tó se mocczan; néma csend.
De a hajós lelkében a dal
Végső akordja egyre cseng.

Inczédi László.

Róma rejtelsei.

(A „Bajai Figyelő“ levelezőjétől.)

Róma márcz. 23.

Már hiába, Párist kivéve a főrangú világ csakis Olaszországban érzi jól magát.

A meleg éghajlat megenged itt minden időben oly mulatságokat, melyekhez a „mérsékelt“ égőv alatt csak néha jut hozzá az ember.

Például míg a budapesti turfán talán még a fű sem nőtt ki, addig itt Romában nagyban készül az arisztokraczia a lóversenyekre. Magyarország legjobb lóvője Eszterházy Mihály is ide érkezett már a versenyekre Velenczéből, hol legutóbb tartózkodott.

De a forró éghajlat veszedelmesebb mulatságokra is csábítja az arisztokracziát; Róma „chronique scandaleuse“ e már nagy foliánsokra terjed s mintha Olaszország gyűjtő szekrénye lenne a szerelmi históriáknak minden nemzet fiait itt játszik le szerelmi drámáikat, melyek igen sokszor szomorúan végződnek, de igen kevésszer kerülnek az újságokba.

Tegnap az Italia kávéházban érdekes párbeszédet hallgattam ki.

Egy újságíró — meg egy ember beszélgettek:
— Mi igaz az amerikai miss történetéből?
— Már te is hallottad?
— Félfüllel.
— Minden igaz!
— És szép az inas?
— A ki elcsábította?
— Igen a kitaláló a fiu született.
— Csinos gyerek.
— Hát oly csinosat nem kaphatott volna előkelő udvarlói körében is?

— Bizonyára kaphatott volna, hiszen szegény Vigari gróf is sebb, ki pedig komoly szándékkal udvarolt neki.
— Ne mondd! a dúsgazdag Vigari? Erről nem is hallottam.

— Hisz akkor nem is tudod az esetet.
— Beszélde el kérlek.

— Ismered az amerikai magányos villáját ugy-e, melynek ablakai egy nagy kertre nyílnak?
— Ismerem; hiszen minden ilyen kaland egy magányos villában történik, melyet nagy kert vesz körül.
— Az ifju Vigari, mint afféle bolond szerelmes, ebbe a kertbe lopózkodott esténként s bámulta szép miss — becsukott ablakait. És ez volt szerencsétlensége.

— Hogyan, a becsukott ablak?
— Nem, a kinyitott ablak!
— Nem értelek.
— Pedig nagyon egyszerű dolog. Egy este az ablak kinyitott . . .

— És a gróf be . . .
— Nem, hanem valaki ki . . .
— Az inas?
— A gróf a holdvilágnál felismerte.
— És mit tett ekkor a gróf?
— Elutazott Nizzába.
— És megvigasztalódott?

— Valószínűleg; mert másnap a kis kancsal marquisné szintén Nizzába utazott.

— Ah minő érdekes dolgok! miért nem irod ezeket meg?

— Nem lehet, a szerkesztővel — csengő hangon beszél az amerikai . . . Angelo.

Április bolondja.

— Rajz. —

Már feljött feje búbjára a téli hold s még mindig szeretett a holdvilágnál ábrándozni.

De különösen szeretett volna Peterdy úr — párosával ábrándozni a holdvilágnál.

Sőt addig merészkedett, hogy ezt a bizonyos párt ki is választotta a szép Mariska kisasszony személyében, a mi Mariska kisasszonyt valóban kétségbeejtette volna, ha nem mulattata volna.

Mert a szép Mariska csak úgy mulattató bohócnak tartotta Peterdy urat udvarában.

Mert hát a lányok mindig szeretik, ha van valakijök, a kin éreztethetik hatalmukat; sőt igen sok leány kizárólag ezért megy férjhez is.

No de Mariska nem gondolt arra, hogy Peterdy urhoz férjhez menjen, habár Peterdy ur arra a vakmerőségre is vetemedett, hogy ez iránt formális kérdést intézett Mariskához — egy virágokrétá segítségével.

Történt pedig az eset aképen, hogy Mariska születésnapja márczius 30-ra esett. Peterdy úr e napra Budapestről gyönyörű virágokrétát hozott s ezt iskátulyástól együtt elküldötte Mariskának, még pedig azért iskátulyástól együtt, hogy ennek czimérel leolvashassa az imádozt, hogy az imádó huszonöt egész forintokat fizetett ki a bokrétért, s hogy ehhez kepest taksálja és viszonzozza a szíve vonalmát.

Mariska el is olvasta még azt a forró szerelemtől majd elégi levelet is, mely a bokrétá virágai közé volt rejtve. — Eleinte bosszankodott majd meg kacagott rajta, és az sokkal veszedelmesebb ha a lány kaczag, mint ha bosszankodik.

Délután személyesen is elment Peterdy gratulálni Rettenő zavarba volt szegény, mindig a haját akarta simogatni, de persze lehetetlen volt. Mindig közelebb-közelebb húzódtott Mariskához s végre oly bátorságot vett magának, hogy fülébe sugta:

csak pillanatra, a véletlen szeszélye folytán egyesülnek.

Minő nemes ellentét ezzel szemben a függetlenségi párt, mely elvek alapján áll, melynek tagjai nem a hatalom koncepciói kívánják osztozkodni, hanem mint értelmes és okos és tisztességes polgárok az ország, a közös hazá boldogulásában keresik a magok boldogulásának titkát is. S mi nekünk volna okunk félni attól a szomorú hadtól, melyet elv nem tart össze, eszme nem lelkesít. Sok eszközük van nekik a gyöngék, a kiesinyhitűek megtántorítására; mi viszont csak a hazafiságra, az értelemre appellálhatunk. Őket vezetjük, mi meggyilkoljuk a magunk útján s büszkén lengetjük a zászlót, melyre ez a szent szó van felírva: függetlenség.

Az ipartörvényjavaslat tárgyalását csütörtökön kezdte meg a képviselőház. Eár minden párt elfogadja a javaslatot, annak tárgyalása mégis sokáig fog tartani, mert a képviselők e nagy fontosságú tárgyra nézve ki akarják fejezni véleményüket. Az általános vita eltart valószínűleg a huszvéti szünetekig; hogy a részletes tárgyalás mennyi időt fog igénybe venni, nem tudjuk, de következtetve abból, hogy p. o. csak az egy Polónyi képviselő 58 s-hoz jelentett már be módosítást, föltehetjük, hogy legalább is kéthétig.

Az ipartörvény revíziója.*]

A hazai iparosság az ipartestületekben, a melyekből e testületek természeténél fogva senki sem vonhatja ki magát, ki művelt iparos, önkormányzati jogokat nyert az ipar egész belétele. E jogok azonban viszonyos kötelekkel állanak kapcsolatban, a melyeket teljesíteni kell, mivel a jogokat nem önmagukért, hanem a kötelekért nyerték. Erről sohasem szabad megfeledkezni a hazai iparosságunk, s hisszük, hogy nem is fog megfeledkezni. Nagyon tévedne, a ki azt hinné, hogy a kvalifikáció és a kötelező ipartestületek törvénybe iktatásával az iparügyben minden meg volna nyerve; a törvény csak kezdetét jelöli annak a nagy munkának, a melynek célja a hazai ipar fölvirágoztatása. Az a nagy, egyöntetű mozgalom, a mely a kvalifikáció kivására és az ipartestületek megteremtésére vezetett, a közszempontokból csak akkor helyesíthető, ha az iparosok és az ipar fölvirágoztatására irányuló, bár talán öntudatlan ösztön szolgált kiinduló pontjánál. Az erőteljes, egészséges életnek, a melynek a törvény nyomán ki kell kelnie, kell azt megmutatnia, hogy az iparosságot tényleg ezen szempontok vezették.

Az iparosságnak tehát be kell igazolnia magatartása által, hogy a mint küzdött a jogokért, úgy viselni is akarja az azokkal kapcsolatos kötelekkel, vagy más szóval terheket. A hazai ipar jövőjét ők tartják kezükben; meg kell mutatniuk, hogy képesek és készek azt a jelennél jobbá és szebbé tenni. Tudjuk, hogy az ilyen processzus nem egy nap, nem egy év, hanem évtizedek munkája; nem is fogunk azok közé tartozni, a kik ezen igazságot félreismerve, rögtönös eredményeket követelnek; mi az akaratot, a szándékot fogjuk mindig nézni. És ha azt fogjuk látni, hogy a szándék meg van és az üdvös célra irányul,

* Közöljük e cikket mint kiváló tollból eredőt, a nélkül, hogy minden állítását helyeselnék.

— Olvasta? — Oh! olvasta!
— Olvastam! Oh! olvastam! — sugta vissza a pajkos leán y.
— És a válasz? a válasz? — kérdé zavartan Peterdy.
— Ah! a válasz? a válasz? — ismétlé Mariska tetetett zavarral.

— Megkaphatom?
— Holnap!
— Ah! mily boldoggá tesz. És hol adja át?
— Várjon a lugosban kora reggel.
— Ah! a lugosban!

Peterdyt ez a szó véghetetlen boldoggá tett. Nincs is a szerelmek szótárában kedvesebb szó a — lugosnál! Másnap reggel már négy órakor ott volt Peterdy a lugosban és várt... várt.

Mennyi kín és mennyi kéj egy szóban: várt!
És Peterdy sokáig várt, olyan sokáig, hogy végre a kéj egészen elmult és csak a kín maradt meg.

Csípős áprilisi szél fujt; Peterdy fájni kezdett.
Végre a nap kisütött s Peterdy egyik oldalát melengette, míg a másikat jéghidegre fujta a szél.
A helyzet kezdett kényelmetlen lenni.

Végre Peterdy egy retteneteset prüszentett.
Na itt van! csak éppen az hiányzott, hogy náthát kapjak. Persze, persze, mikor az az ember feje nincs kitapacizolva... hápezi! peziha!...

És a tüszentés folyt tovább és ő még mindig késett.
... Egyszerre csak a bokor zörren, az imádó rezzen és ott áll — Náncsi, a szakácsné, kezében egy nagy iskátulyával, melyet kezébe nyom a bámulól lovagnak s aztán elsiet.

Megrökönyödve ismeri fel Peterdy a saját dobozát, egy végső tüszentve reszkető kezekkel emeli fel fedelét és — a szegény április bolondja kivesz belőle egy — parókát!

Hogy pedig ez eset kivel történt meg, arról városunk egy ismert alakja iránti kíméletből hallgatunk, hanem arról mindenki reá ismerhet, hogy a holdja még nagyobb és még most is — náthás.

Indiskrá.

nyul, de az akarat, az erő gyöngé, akkor nem fogunk késni szavunkat fölemelni, hogy jöjjön és szándék megvalósításában a gyöngé kézműiparos osztálynak segítségére az állam.

Ne ringassuk magunkat csalódásban: az állam erejének közreműködése az ipar fölemelésére elengedhetlen. Az a közgazdasági politika, a mely ezt megtagadja, helyes lehet elméletileg, de nem alkalmazható a mi viszonyainkra, mert mi még csak a kezdetén vagyunk annak a fejlődésnek, a melynek végeredménye az állam közvetlen beavatkozásának nélkülözhetése. Ez volt a kormányférfiak legnagyobb hibája, a kik az 1872-iki ipartörvényvel mindent megteremtettek vélték; az állam nemcsak egészen szabadjára hagyta az ipart, de nem tett az ipar érdekében semmit. A változás e tekintetben, mondhatjuk, a javulás, a Tisza-kabinet meg alakulásával állott be, de különösen azóta érezhető, a mióta az ipar ügyének vezetésére a nagyérdemű államtitkár, dr. Matlekovics Sándor hivatott meg. Az ő államtitkárságának kezdetével új szellem költözött be a földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumba, a tevékeny alkotás szelleme. Nem kell tehát attól tartanunk, hogy az állam nem fogja megtenni a maga kötelességét; a legközelebbi mulat bizton elfogadhatjuk a jövő zálogául.

Minnél kevésbé kételkedhetni azon, hogy a törvényhozás meg fogja tenni kötelességét az iparpolitika terén, annál inkább járul az iparosok vezetésére azon kötelezettség, minden befolyásukat felhasználni arra hogy ugyanez megtörténjen az iparosok részéről is. Ezt annál könnyebben teljesíthetik iparosaink, mivel tulajdonképen önmaguk iránti kötelekességükről van szó; a mit az ipar érdekében tesznek, azt első sorban ők maguk fogják élvezni. Semmiféle áldozat sem gyümölcösöz azonnal, de annak előnyeit, a mit az iparos munkái kiképezetése érdekében tesz, rögtön élvezheti. De még ha nem így volna is, még akkor is rövidlító eljárás volna az iparos részéről, minden lehető meg nem tenni ebben a tekintetben; saját érdekét jól és nemesen fogja föl. Ezek után áttérhetünk ezen kötelekesség vázolására, mindenekelőtt a különösen sokat vitatott iparos oktatásról szólnánk.

Ma már elismert igazság, hogy az ipar tudomány. Ha ez igaz, akkor képzelhető-e, hogy valamely tudomány tisztán kézi ügyességekből álljon? Bizonyára nem, és egyetlen egy művelt ipar sem pusztán kézi ügyesség és senki nem mestere iparának, a ki annak csak technikai fogásait érti.

Ennek a fölismerése vezette a kormányokat arra, hogy az iparos tanulók iskoláztatását kezdeményezzék. Az iparos tanulók iskoláztatásának hosszú története van minden országban, hazánkban is a múlt század közepéig nyúlik az vissza. E történet azonban az összes államokban rokon fejlődési fokot tüntet föl: a kormányoknak minnenütt ki kellett kényszeríteniük az iparosok iskoláztatását, harcot kellett folytatniuk az iparosokkal, a kik annak ellene szegültek. Az igazság e harcban a kormányok részén volt s ma már az iparosok maguk is belátják, hogy helytelen és érdekük ellen való vétkezés volna, ha ezen irányzatnak ellene szegülnének.

Az 1872-iki ipartörvény az iparoktatás tekintetében csak nagyon sorványos intézkedéseket tartalmazott, a mi egyik hibája volt a törvénynek, csak annyit mondott, hogy az iparos köteles időt engedni tanonezainak az ismétlő, esetleg iparos iskola látogatására. Ennyi rendelkezést a törvény ugyan tartalmazott, de nem intézkedett az iránt, hogy ezen rendelet foganatot nyerjen, mert nem határozta meg, hogy hol kell és kinek kell ipariskolákat fölállítani. A törvényjavaslat kitölti ezen ürt; megállapítja, hogy minden községben, a melyben ötven iparos tanuló van, köteles a község külön tanfolyamot fölállítani és e tanfolyam költségét fődözni; a tanórák számát pedig mint minimumban, hetében állapítja meg a törvényjavaslat: ezen órák közül négy a közismeret tárgyra, három pedig a rajzra fordítandó.

Az iparos kétségtelenül nem azért fogad tanonezot,

Fővárosi levél.

Budapest márcz. 26.

Mosolygó napsugárral aranyos verőfényvel köszöntött be a hét. Az utca sarkokon illatozó ibolyákkal, fakadó róza bimbókkal kinalgattak. A téli kabátok sutba kerültek, s a tavaszi felöltőknek felszökött az ázsiójuk. A városrosligetben a fák turgalljain fakadni kezdtek a rügyek s tér közepén ringó tón, mely egy hónappal előbb még vastag jég páncéllal volt körül övezve, enyelgő hatyuk himbálództak az alkonyi szellőben. Az emberben színre emelkedett az önérzet, kitágult a kebel, s móhon szivta be a május által előlegezett levegőt. Nem csoda hogy öngyilkosság nem fordult elő.

És néhány nap múlva locs pocs minden felé. Az aszfalton bokáig érő víz, a fakadó rügyek megbánták me-részségüket, a himbálódó hatyuk bemenekültek a téli csarnokba és a patyolat finom szellő szárnyán heves orkán érkeztek. Terhes felhők zárják ell a verőfény köszönését, a levegő olycm súlyossá rehezül, a májusra előlegezett márcziusi váltó lejár, hamisnak bizonyul s vissza szomorú a zálogházak előtt s megbánja, hogy becsapta a téli kabátját.

Honnan e változás? Mondják, hogy az idő nem jót érez, s a levegő tele van puszkapor szaggal. De csak a szagával. Egyéb baj nem történt. A hét elején nyolcz-tíz párbajról beszéltek s ma már mind lebonyolították békés úton. A segédek összeülnek, nyilatkozatot adnak, aláírják s ezzel el van intézve az affaire. Széll György országos képviselő ismét nyugodtan alhatik czeplédi babárain és a t. képviselő ur ezekre büszkébb mint Somló Sándor a magáéra, a melyeket az akadémiától kapott az „Első szerelemem“! Mert Somló Sándor nem dicsekszik a magáéval. A boldog ember megelégszik azzal, ha akad egy lény, a kivel megoszthatja örömét. Somló Sándornak pedig akadt egy ilyen. A napokban nősült s feleségének egyszerre két koszorút tett a lábái elé. A mirtuszt, meg a babért. Annyi bizonyos, hogy szebb nászajándékot nem adhatott volna neki, mint ezt.

Különben a hét irodalmi eseményekben igen gazdag. Beöthy Zsigmond megünnepeite ötvenéves írói jubileumát, melyen a kir. tábla bírái vették körül szerencse kívánságaikkal. Bartók Lajos új darabja a „Kendi Margit“ nyomtatásban is megjelent s a nemzeti színházban e héten

hogy azzal valami nemes cselekedetet végezzen; tanonezot fogad azért, mert szüksége van a tanonezra, mint relative legolcsóbb munkásra. Eppen mert a tanonez — a tanszerződés által meghatározott egész időt véve a számitás alapjául — a legolcsóbb munkás, jár a tanonezfogadással a tanonezképzés terhe is, a mire a mester a dolgoz természeténél fogva utalva van, mert különben nem használhatja a tanonezot. Hazai viszonyaink között a tanonezok rendszerint a legszegényebb néposztályból kerülnek ki; a népoktatási törvény hiányos végrehajtása miatt ezen tanonezok nem bírnak annyi ismerettel sem, mint egy elemi iskolát végzett tanulótl kivételni lehet; ez a szabály, az ellenkező a kivétel; a viszonyok javulnak ugyan, de még ma ez a tényleges állapot.

Ismeret nélkül nem képzelhető értelmiség, az értelmiség pedig alapja minden fejlődésnek, minden haladásnak egy a szellemi, mint a kézi ügyesség terén. A tanonez mint pusztá gép elsajátítat ugyan minden technikai fogást, ha nem tanul is semmit, de akkor nem is lesz más, mint egy rossz gép. Minél inkább fejlődnek valamely egyének szellemi tehetségei, annál inkább képessé lesz az a technikai munkát is ügyesebben végezni; hasonló technikai képzés mellett az lesz az ügyesebb, a kinek szellemi tehetségei is jobban ki vannak fejlesztve. Ezt aligha tagadhatja bárki is, igazságáról minden nap meggyőződhetni a műhelyben.

Mit akar az iparos a tanonezról nevelni? pusztán rossz gépet-e, a ki jól-rosszul elvégzi azt, a mire bedresszirtották, vagy pedig ügyes munkást, aki a reá bízottakat utasítása értelmében a saját belátásánál fogva jól el tudja látni. Minden iparos meg tudja becsülni a jó munkást, mert azzal a mellet, hogy jobbau dolgozik, kevesebb veszteségo is van, ennél fogva nem lehet kétes a felelet: hogy jó munkást. A jó munkást pedig soha sem teszi egyedül a testi ügyesség, hanem az értelem is. A kinek el van hanyagolva, az soha sem lesz jó munkás. Ez általában áll minden iparra, de különösen áll azokra, a melyek minták és rajzok után dolgoznak. Hogy valaki bizonyos rajzot fölfoghason, az után dolgozni is tudjon, annak okvetlenül kell rajzolni is tudni. Ez volt az oka annak, hogy az iparoktatás története tulajdonképen a rajzoktatás történetével kezdődik, még hazánkban is.

Ennyit mindenki meg fog engedni és ez magában bizonyára nem adhat ellenkező nézeteknek alapot. Az a kérdés, hol kezdődjék és hol végződjen az iparos tanulók oktatása. Mit követelhet az állam az iparos tanulóktól, illetőleg az iparostól, és mire van ez kötelezve, ugy a jelenlegi, mint a most készülő törvény alapján. Ezzel a kérdéssel, mely egyikke a legfontosabbnak, mondhatni, hogy a legfontosabb, jövő cikkekben fogok behatólag foglalkozni.

A hirdetésekéről.

A szerénység kora lejárt s a hirdetések és a reklámok korszakát éljük.

A szerénységet, a vizszahuzódást ma ugyanazonosnak tarják az éhletelenséggel.

Lehet, hogy ez hiba, lehet, hogy ez kóros állapot, lehet hogy ez meg fog majd változni, de most így van s mi a kik szerencsénkre vagy szerencsétlenségünkre e százdabban születünk, kénytelenek vagyunk alkalmazkodni követelményeikkel.

A kor fia vagyunk, tehát apagyilkosság volna, ha szellemét magunkból kiölnénk.

Az a régi jó közmondás, hogy a jó bornak nem kell czezégér, ma már nem olyan jó, mint volt régen. Ma nem szabad a mécesest a véka alá rejtetni, mert akkor senki sem látja meg, még ha mindjárt villanyos méceses is.

Mindent meg kell mutatni a világnak, ha azt akarjuk, hogy meglássa.

Még talán az erény sem ér olyan sokat, hogyha teljesen elrejtőzik.

fogják bemutatni. Almásy Tihamár „Czigány Panná“ja is keresztvízre kerül e héten a népszínházban. Az utóbbit nem igen tartják életképesnek, amit nem is lehet csodálni. A czigány még ha Pannának hívják is nem szereti a keresztvizet, meg akkor sem, ha oly kiténő művész nő vállalkozik a keresztanyaságra, mint Blaha Lujza.

Az irodalmi események közt utóljára hagytam a legérdekesebbet. Hadd csattanjon ez az esemény sorozat is a végén, mint az ostor. A francia irodalom egyik kiváló tagja Adam Edmond asszony ellátogatott hozzánk, meg nézte fővárosunkat, beutazta az alföldet, gyönyörködött: a tejjel-mézszel folyó hazában és büszke metropolisában, a hatalmas Szegedben, melynek felségelyezésére Párásban annak idején, bizottságot alkotott. Művére ugyancsak büszke lehet, mert fáradsága nem volt hiába való. Különben magyarországi utjával igen meg van elégedve, nagyon jól érezte magát. Nagy előszeretettel nézte nemzeti táncunkat a népszínházban, s az írói kör lakomáján maga is rágyújtott a csárdásra Podmaniczky Frigyes báróval. Ada m asszony könyvet fog írni rólunk, s meggyőzi a francziákat, hogy Magyarországon nem csak czigányok és betyárok vannak, mint a hogy a német írók állították.

Cumberland is így vélekedett rólunk, s ezért látogatott meg bennünket. Azt hitte hogy olyan korlátolt népfaj közt, mint a milyen a magyar, könnyen üzheti szélhámos mutatványait. A bécsi esztő erősen ütötte hozzá a nagy dobos s az antispiritistát olyan hir előzte meg, a melyben szemfényvesztők nem igen szoktak részestülni. De azért a magyar közönség nem ült fel neki, hanem ő ült fel nekünk. Hiába produkálta is magát, nem igen akadt, aki nézze. — A magyar közönség sokkal józanabb, hogy sem az ilyesmivel el lehetne bolondítani. Különben Cumberland-nek csak a czime antispiritista s productiói csupa spiritista mutatványok, melyeket csak néha magyaráz meg. A legérdekesebbeket elhallgatja s azzal áll elő, hogy ez neki természeti adománya.

Higgye a ki akarja.

Pedig mutatványainak jó idő kedvezett, rossz kellemtelen idő volt, a mikor szivesen menekül az ember a szalonok melegébe. Ott kinn zuhogott az eső és patakaként ömlött a zápor... Az én tárcza leveletem is zizenyössé tette.

Relle Ióán.

Legyen bármily nagy tehetség valaki, legyen lángolme a művészetek vagy irodalom terén, azért ha még életében bármily el akar érni, elnie kell a hirdetés és reklám bizonyos szelidebb mértékével és ügyesebb módjával, hogy lángelméjét értékesíthesse.

Hát még az üzlet emberének a kereskedőnek mennyire szüksége van a hirdetésre és reklámra, hogy áruát értékesíthesse.

Hirdetés nélkül a kereskedés olyan, mint az étel só nélkül, bármily jó legyen is, hasznavehetetlen.

Mert midőn a konkurrenzia, a versengés minden téren oly óriási mértéket öltött, midőn mindentelre kereskedésnek száz és száz ellenlábas és vetélytársa támad, csak az boldogul, ki nagyobb reklámot tud ültetni mellett csapni, aki jobban, lármásabban hirdeti magát.

Jó formán odáig jutottunk már, hogy igen sok kereskedő több gondot fordít a hirdetései jóságára, mint az áruinak jóságára.

S ez már igen veszedelmes üzlet. Mert tisztán a hirdetésekre és reklámra alapítani üzletet, az épen olyan, mint felhőkre építeni házat.

Ha a közönség az óriási reklámokra lépés is ragad, s elmegy az üzletbe vásárolni, azonban ha itt silány árut kap, megcsalatra érzi magát s a legnagyobb reklám sem fogja többé lépre csalni; sőt az egész üzletnek ellenséggé válik és mindeutánt rossz híre költi annak.

A hirdetésekkel és reklámokkal tehát csupán oly mértékben kell élni, hogy a feleslegzett igényeknek aztán meg tudjon felelni az üzlet, a hirdetésben ígért dolgokat meg tudja adni és a reklám ne tünjék fel pusztá üres reklámnak, mely semmi alapot sem bír.

Ellenkező esetben az egész üzlet nem egyéb pusztá szédélgesésnél.

Hirek.

Főhívas előfizetésre. A mai számmal lapunk ismét egy negyedévet fejez be. Az új negyedet azzal a reménnyel kezdjük meg, hogy a t. olvasó közönség ezentúl sem fogja tőlünk megvonni szíves támogatását, melylyel törekvéseinket eddig is jutalmazta. Számítunk a támogatásra különösen most, midőn a választási mozgalmak megindultak, s lapunknak mint a nyilvánosság közegének, oly nagy feladata jut az esetleges kortes-praktikák ellenőrzésében. Mi viszont igérjük, hogy folyton résen leszünk s a választási mozgalom érdekesebb momentumairól, ha szükségesnek látszik, rendkívüli számokban is közlünk híreket és információkat. Lapunk előfizetési ára marad a régi.

A miniszter-látó deputáció megjárta Budapest városát s átadta Tisza és Kemény miniszter uraknak a bajai diszpolgárságról szóló oklevelet. Hogy és mi: t esett meg a czeremónia, tudósítunk a következőleg adja elő: csütörtökön délután négy óra tájt a „Va” ászkúrtba 14 jött össze a küldöttség, melynek tagjai voltak Drescher polgármester, Tury Mátyas t. ügyész, Berényi Dániel apát, Szutrély Lipót, Bodrogi Gyula, dr. Ladányi Mór, Atanaczkovics Lázó és Lajdi József. Innen köcsikin felhajattak a várba, a miniszterelnöki palotába. Tisza Kálmán dolgozó szobájában fogadta a küldöttséget, melynek szónoka Drescher polgármester előadta, mily nagy örömet okozott Baján rég táplált óhajunknak, a vasutnak létesítése, s hogy a város, ezért köszönetét kifejezendő, ő excellenciáját diszpolgárrá választotta. Kéri a minisztert szíveskedjék e választást elfogadni s átvenni a törvényhatóság illető határozatáról szóló oklevelet. Tisza igen röviden és igen hidegen válaszolt. Örül azon, hogy Baja városának szolgálatot tehetett s a diszpolgárságot elfogadja. Punctum. Erre *Latinovits Gábor* képviselő egyenként bemutatva a küldötteket, kikkel a miniszterelnök néhány közömbös szót váltott, azután kegyelmesen elbocsátotta őket. A fogadás rendkívüli hidegségétől jóformán lehangozt deputátus urak ezután áthajtottak Pestre, a Tüköry-utcába, a hol a közlekedési miniszterium huzódott meg egy meglehetősen szerény bérházban. Kemény Gábor báró úr örök-mosolyú arca most is mosolygott s a polgármester rövid beszédére csengő tenorban jelentette ki, hogy kész Baja város diszpolgára lenni. Következtek ezután a bemutatások s egy kissé bizalmasabb beszélgetés, természetesen a vasút felől. Mikor kezdődik meg az építkezés? tudakolták a mi deputátusaink. A miniszter azt felelte, hogy nála bőven van jóakarát, de annál szűkebben van pénz. A vasut építése 1.800,000 frtba kerül s ennek a fedezetére van a költségvetés toldalékául papiron megszavazva 800.000 frt, az érdekeltég felajánlott 400,000 frtot, denique hiányzik még 600.000 frt. Építene ő szívesen miandjárt ma is, de ily körülmények közt csak annyit ígérhet, hogy ő rajta lesz, hogy az építkezés talán még ez évben megkezdhető legyen. Deputátusaink úgy érezték magokat, mint az a bizonyos vadász, a ki előre ivott a medve bőrére, de hogy egy kis vigasztalást is kapjanak, a duna-drávai kapcsolatügyét hozták szóba. A miniszter úr nagyot hm-hmezett erre s végre kijelentette: „Kemény dió ez uraim, nehéz lesz feltörni nagyon.” Ezzel az audiencia véget ért, s a mi deputátusaink hosszú orral távoztak. Bizony-bizony kár volt ugy sietni azzal a diszpolgársággal.

Tóth Kálmán szülőházára — úgy halljuk, — még jó ideig nem kerül emléktábla. Legalább hir szerint a szobor-bizottság elhalasztotta annak leleplezését. Hir szerint, mondjuk, mert ez a bizottság még nagyobb titokban szokott tanácskozni, mint hajdan Velenczében a

tizek tanácsa. Nem érintkezik sem a sajtóval, sem a közönséggel, terveit nem hozza nyilvánosságra, hogy az érdeklődők és hozzáértők megvitathassák, egy szóval úgy viselkedik, mint a ki kizárólag magának vindikálja a bölcseséget, vagy a ki egyáltalán nem ért a dologhoz. Ugy tudjuk különben, persze ismét csak hallomásból, hogy a leleplezés kitüzése május 22-re nem is volt egyéb jámbor ünemítésnél, mert az emléktábla iránt nem történt semmi intézkedés, sem más legszükségesebb kérdések megoldva nem voltak. Elvárjuk a bizottságtól, hogy terveit, az időt és módokat illetőleg, mielőbb nyilvánosságra hozza.

Gyászrovat. Kossa Dezső urat, a siklósi függetlenségi párt elnökét, súlyos vesztés érte. Édes atyja, Nagyfalunak érdemekben megöszült öreg lelkése, e hó 16-án meghlt. A temetés e hó 18-án ment végbe a környék lakosságának nagy részvételével. A halottas háznál Dömötör Károly nagy-harsányi lelkész mondott megható gyászbeszédet, míg a sirná, Molnár István csehi pap vett végbúcsút az elhunytól. Találjon a vesztés fiu némi vigasztalást a közrészvételben s abban a közszeretethen és tiszteletben, mely őt, a jeles férfit, az elvek tántoríthatatlan harcosát környezi.

Siklósról írják nekünk, hogy ott szintén fényesen ünnepezték meg márczius 15-ét. Volt lakoma, melyen a környékből is számosan vettek részt, s toastokat mondtak Kossuthra, a függetlenségi pártira, a hazára, a kerület orsz. képviselőjére, stb. Ezt megelőzőleg a függetlenségi párt gyűlést tartott, melyen az egész választó kerület megbízottai részt vettek. A gyűlés egyhangulag újból Olay Lajost jelölte ki képviselőnek, a kit e felől jegyzőkönyvi kivonattal értesítettek. Mint értesülünk, Olay a jelöltséget elfogadta. Ellenfele Antal Gyula egyetemi tanár vagy más verzió szerint Felhőváry báró honv. államtitkár lesz.

Figyelmeztetjük képviselői választásra jogosult polgártársainkat, hogy, ha a jövő évi választói listába be akarnak jönni, netán még hátralékban levő mult évi egyenes adójukat április 15-ig fizessék le. Jó lesz, ha e lista összeállítását figyelemmel kísérik, s a netalán fölmerülő hibák miatt ideje korán megteszik reklamációikat.

O-Becséről jóformán megkésve kapjuk a következő sorokat: O-Becse független érzelmű polgárai márczius 15-én e nagy napon, mely a magyar nemzetet teljes ünnepi ruhába öltözteti, lelkesedve adtak bonfui szeszerelemük, hazafias köteleességüknek fényteltjes kifejezést. Az illetékes helyen, a „magyar-népkörben,” a kegyelet jeléül lakoma volt, ahol mindenki lelke, szíve megtelt édes örömmel a nevezetes emléknep fényétől. Ezalatt Horváth Mihály jeles polgárunk, a szabadságért és függetlenségért mondott gyönyörű felköszöntése után, az összes társaság lelkesedett ifju hívvel zengte Kölcsy hymnusát és a szöveget. Kovács Ferenc szép tehetségtel tanítónk lelkesítő toasztot mondott a régi honvédekre, Grünbaum Pál, az egyetértésért, Buday István Kossuth Lajosra és a magyar fiatalokra, Lázár József Gortra Lázára, a város legnépszerűbb alakjára, stb. Emelte társaságunk vig kedélytelt Rác Ferenc helybeli kántor gyönyörű csengő baritonja. Az ünnep csak másnap délután ért véget. (r. l.)

A dunai gözhajó-társaság helyi ügynöksége értesít, hogy a folyó márczius hó 31-dikével, a postás személy-szállító hajók az eddigi korlátolt meneteket helyet, a *rendes nyári menetrendet* kezdenék meg, naponkénti közlekedéssel. Allomásunkat érintik tehát: 1. *A posta hajók:* Bajáról Budapestre: naponként reggeli 3³/₄ órakor. Bajáról Orsovára és a duna fejedelmiségekbe: vasárnap, szerdán és pénteken reggeli 6³/₄ órakor. Bajáról Zimony és Belegrádra: naponként 6³/₄ órakor reggel. 2. *A személy szállító hajók:* Bajáról Budapestre: naponként délután 3 órakor. Bajáról Mohácsra: naponként este 8¹/₂ órakor.

Adóügy. Nehogy mélyen tisztelt előfizetőink és a város n. é. közönsége az új adótörvény életbeléptetése iránt tájékozatlan maradjon, szükségesnek tartjuk a következők felemlítését. A közadók kezeléséről szóló és 1884. évi január hó 1-ső napján életbe lépett 1883. évi XLIV. t. cz. az ugyanazon nappal hatályon kívül helyezett 1876. évi XV. t. cz.-nek intézkedéseit lényegesen módosította; és pedig az előbb idézett törvény szerint a házalók adója és fegyveradó egyszerre esedékes, és a fizetési meghagyás kézbesítésétől 15 nap alatt, de mindig a házaló engedély illetőleg fegyveradó igazolvány kiszolgáltatása előtt fizetendő le. Az I. oszt. kereseti (személyes) adó két egyenlő felévi részletben, és pedig minden év április és október hava első napján esedékes, s legkésőbb május és november hó 15-ik napján fizetendő, azon adózó azonban, a ki a reá kivetett I. oszt. ker. adó esedékességének lejáratá előtt azon községből, a hol megrovatot, végleg elköltözni kíván, tartozik az említett adóját egyszerre lefizetni. A IV. oszt. keresetadó tizenkét egyenlő havi részletben, fizetési levonások után fizetendő; az ily módon beszedendő adóösszegeket, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok s egyletek évnegyedenként különbeni végrehajtás terhe alatt a községi (városi) pénztárba beszedni tartoznak. A hadmentességi díj minden év október hava 1-ső napján esedékes, és legkésőbb november hó 15. napjáig egyszerre fizetendő. Továbbá megjegyeztetik, hogy az I- és IV. osztályu keresetadó cimen kivetett összegek után sem késedelmi kamat nem fizetetik, sem pedig kamattérítés nem adatik. A megintés határnapjául eddig megszabva volt határidő 8 napra módosítottat, és két krajczár behajtási illetéket fizet nem-

csak azon hátralékos, aki ellen a zálogolás alkalmaztatott, hanem az is, ki tartozását az elrendelt zálogolás foganasításá előtt, de a zálogolásnak a városban megkezdése után fizeti be. Az adózók között azok, a kiknek évnegyed-tartozásuk 3 frtnál nagyobb, valamint az illeték hátralékosok egyenkint írásbeli megintéssel intendők meg, s az intési illeték az 50 frtot meg nem haladó hátralékok után 10 krajczárban van megállapítva. Az írásbeli megintést a közvetlen adófizetőkre nézve, a kir. adóhivatalok teljesítik. A földadó pedig: már az országosan megejtett új becselés alapján vettetik ki, és negyedévi részletekben fizetendő. Nemkülönböztetve marad a házadó, tőkekamatadó és III. oszt. kereseti adó esedékességi ideje, azzal, hogy a III. oszt. kereseti adó és házadó 3 évi érvénynyel vettetik ki.

Erdélyi Gyula úr, a Bajai Közlöny szerkesztője, tegnap hagyta el a helybeli fogházat, a hol egy hónapot töltött ki egy, sajtó utján elkövetett becsületsértés miatt. A fogházban igazán emberséges, mivel emberhez illő bánásmódban részesült, a mit mi csak helyeselni tudunk, hisz egy intelligens emberre elég büntetés maga a szabadságok elvonása, minek azt tetézni még fizikai és szellemi gyötrelmekkel.

Megérdemelt előléptetés. A helybeli kir. bíróság tkvi osztályánál levő kitünő szolgálmu Harbács Lajos segéd-telekkönyvvezetőt a nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter 847./I. m. k. 84 sz. al. rendeletével a megfelelő fizetés emeléssel első osztályu segédtelekkönyvvezetővé léptette elő.

Az egyéves méncsikók vásárlása Bácsmegegye területén Szabadkán, 1884. évi április hó 25-én a dél-éltői órákban fog megtartani. Felhivatnak tehát mindazon tenyésztők, kik jól kifejtett, szabályos alkatu és erős csontú egyéves méncsikókat eladni kívánják, hogy azokat a fentnevezett napon és helyen megjelenő bizottságnak a a község előtt bemutassák. Figyelmeztetnek a tenyésztők, miszerint ez évben csak a legjobb minőségű és árra nézve is megfelelő csikók fognak megvétetni, miért is gyengébb minőségű vagy túlságos árba tartott csikók elővezetése csak felesleges fáradságot okozna. Továbbá csupán oly egyéves méncsikók fognak az állam részére megvétetni, melyek származása apai részről hiteles fedeztetési jeggyel kimutatható. Előnyben részesül pedig az oly csikó, melynek jó alkatu anyja is elővezetett. A megvásárolt csikók a miniszteri vásárló biztos által rögtön a helyszínen kifizettetnek és átvéttetnek. Ezen méncsikó vásárláson kívül a megye területén lötenyésztési jutalomdíjazás is fog tartatni, melynek helye, ideje és feltételei iránt a hirdetemény később fog közzététetni.

Irodalom.

Nádor Kálmán könyvkereskedésében (Budapestén, Károlykörút 8) megjelent az „Ezerégy Éjszaka” teljes kiadásának I-ső füzeté. E mű, melynek nagy részét már félszázad előtt koszosz költők, Vörösmarty Mihály is lefordította, mely azonban a könyvpiacról régóta letűnt, mindenesetre hízágót pótol irodalmunkban. Mint az egyszerű, de csapogó képzelődéssel szőtt keleti költészet egyik legregebb terméke, kellemes olvasmányul ajánlható, a legműveltebb osztálynak ugy, mint a nép számára. A füzet kiállítása — a Franklin-társulat nyomdájához méltóan, izléses és díszes képekkel ellátott. Az egész mű mintegy 36 füzetből fog állani, egy füzet ára 25 kr. s előfizetés után is megrendelhető.

Első cs. k. szab. dunagözhajózási társaság

menetrendje

f. évi márczius 31-től a további rendeleltig.

Személyhajók:

Bajáról Budapestre: naponta délután 3 órakor.

Bajáról Mohácsra: naponta este 8¹/₂ órakor.

Pósthajók:

Bajáról Budapestre: naponta reggeli 3³/₄ órakor.

Bajáról Orsovára: vasárnap, szerdán és pénteken, reggeli 6³/₄ órakor.

Bajáról Zimony és Belegrádra: naponta reggeli 6³/₄ órakor.

Üzleti tudositás.

Baja, 1884. máj. hó 29.

Arak métermázsáinkint:

Buza	8.—8.90
Kétszeres	7.80—8.—
Rozs	7.60—7.70
Arpa	6.70—6.75
Zab	6.50—6.60
Kukuricza	5.80—5.85
Köles	6.—6.10
Bab	8.20—8.50

Laptulajdonos:
Olay Lajos.

Felelős szerkesztő:
Inczédi László.

921 sz.
tk. 1884.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint Herzfeld Henrik és fia keres k. czég végrehajtató kérelme folytán Kubatovics István garai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében végrehajtási árverés 123 frt 28 kr tőke követelés s ennek 1882. évi június 14. napjától járó 6% kamatai 25 frt 95 kr végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 10 frt 55 kr és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő Gara község 733. számú tjkben foglalt felerészben Kubatovics István, másik fele része Kubatovics István Juhász nevének álló A. I. 349 hr. 326. ö. i. sz. 400 frtra becsült ház és hozzá tartozó 140 ö. l. beltelekre ezennel elrendeltetik, és annak Gara község házában leendő megtartására határidőül 1884. évi június hó 17-ik napjának d. e. 10 órája kitzetetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fentkített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.
Baján, 1884. január 26-án.

RácZ József,
kir. járásbíró.

185. sz.
tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETME NY.

A bajai kir. jbiróság mint telekkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Rotter Ferenczné szül. Verner Jusztina szabadkai lakos végrehajtató kérelme folytán Kalmár György bajai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 225 frt tőke követelés, ennek 1881. évi augusztus hó 2. napjától járó 6% kamatai, 47 frt 65 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 11 frt 20 kr. és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő, a bajai 2444. számú tjkben foglalt Kalmár György egyedüli nevének álló A. I. 1819 hr. 1672. ö. i. számú 720 frtra becsült ház és hozzá tartozó 409 ö. l. beltelekre, ezennel elrendeltetik, és annak keb. tekvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi június hó 16-ik napjának d. u. 3. órája kitzetetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint telekkvi hatóság.
Baján, 1884. január 26.

RácZ József,
kir. jbiró.

8040 sz.
tkv. 1883.

ÁRVERÉSI HIRDETME NY.

A bajai kir. jbiróság mint telekkvi hatóság részéről Rosenberg Mór bajai lakos végrehajtató kérelme folytán Tary János katymári lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 150 frt tőke követelés, ennek 1881. évi október hó 1. napjától járó 6% kamatai 21 frt 45 kr már megállapított, valamint jelenlegi 11 frt 70 kr és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő F. Szt. Iván község 669. számú telekjegyzőkönyvében foglalt Tary János és neje sz. Tokodi Verona közös nevének álló A. I. 323 hr. 269. ö. i. számú 400 frtra becsült egész ház és hozzá tartozó 95 ö. l. beltelekre, tekintettel a fenthivatkozott törv. 156. §-ának d) pontjára ezennel elrendeltetik, és annak F. Szt. Iván község házában leendő megtartására határidőül 1884. évi június hó 17. napjának d. e. 10 órája kitzetetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság.
Baján, 1883. január 6.

RácZ József,
kir. jbiró.

Cement-műkö-gyár.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, miszerint helyben

CEMENT-MŰKŐ-GYÁRAT

rendeztem be. — Gyáramban eddig már nagy mennyiségű cementkő lap készült s folyosók, konyhák, bolthelyiségek, előcsarnokok, fürdők, kapualjak, udvarok, utcajárda, áztatók stb. burkolására s nedves falak szárazon tartására a legnagyobb választékban áll készletben.

A műköből kitzinó minőségű járda szegélykő, boltlépcső, megrendelésre emeletbe vezető lépcső, pincze s padlás lépcsők állítatnak elő.

Gyáramban készítettnek: szókőkút-medenczék, szeszgyáraknak, fürdőknek, festőknek, olaj, szóda és szappan gyáraknak kádak. — istálló berendezések, etetővályuk, kütfogalók, kütfedlapok, folyókák, határvégek, szesztartó hordók stb.

Előállítok továbbá: víz, gáz s lecsapoló csöveket, áteresztő csöveket, kemény, szelelő s árnyékszék csöveket a legnagyobb választékban.

Különösen felhívom a védgát társulatok figyelmét, gyáramban készülő automatikus záró zsilipemre.

Kivánatra árjegyzékek rendelkezésre állnak.

Baján, 1884. márczius havában.

Schleicher Antal,
mérnök.

Ház eladás.

A kaszárnya-utczában 668. szám alatt fekvő (Héger-féle)

I e M l a é N

szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos.

Szabó Károly.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a révtuczai 155-ik számú házamat, sóház- és hentes-utca sarkán lévő 189-ik számú házamat (öreg Kilvein ház,) a Jaukóban lévő 8 1/2 kapa szőlőmet, nemkülönben Kopp J. cégtől b. árverésen megvett 2 ló erejű cséplőgépet, festék törő gépet, festék- és vas-árakat, eczeteszentiát, liquereket, firnisz, terpentint, olaj, halzsir s egyéb áruimat szabadkézből eladom.

Baján, 1884. márczius 15.

Szigriszt István.

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk jótállása mellett

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál

BUDAPESTEN,

vagy

DREHER ANTAL serfőzdéjében Kőbányán rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadókat vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyuttal megemliteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbizásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassanként árusittatik el kívánatra mi

k ü l ö n l e g e s s e r e k k e l

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetük, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palackként csak 1 1/2 krajczárral számított drágábban, tartósságuk és tisztaságukért félévi jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb idöszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamatukat félév elmúltával is megtartják.